

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

9. Dies Novemb. Vis ut serviat caro tua, animæ tuæ? Deo serviat anima tua. Debes regi, ut possit regere.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

nos certò certius expectat, liquido cognoscamus; idque ideò, ut alteram sortem, eamque tristissimam fugiamus, alteram verò optatissimam consequamur? Has duas fortes tam dispares vobis, velut è latebris educit, & in lucem producit, accurata meditatio, dum cogitando commora, illarum adyta penetramus. Sicut ergò sol suo calore revelat, quidquid nix celat, sic & meditatio arcana omnia revelat: sic enim de sole Poëta:

Quidquid nix celat, solis calor omne revelat.

9. DIES NOVEMB.

Vis ut serviat caro tua, animæ tuæ? Deo serviat anima tua. Debes regi, ut possit regere. *S. Augustinus supra Joan.*

Sub Deo servitus I. est super omnia dominatus.

DUM hic differo de servitute, quâ te subicias Deo, ago de libertate, quâ ut Dominus imperes mundo. Meditatio Deo, cui serviunt etiam qui ubique dominantur, servire te feridò, & submissâ animi reverentiâ docebit. Servire te dum jubeo, ingenuum esse volo, imò servitutum humillimam quam serviebas, excutere. Servitus illa est virtutis, non vilitatis, imò illa servitus est verè dominatus. Servies honori ejus, qui se honorantes honorat, præmittens omnibus actionibus tuis simplicissimum rectæ intentionis oculum, & sic te diliget Deus ut pupillam oculi. Servies veritati ejus præferesque omnibus actionibus tuis lucidissimam fidei facem; servies fidelitati ejus, offeresque omnibus actionibus tuis firmissimæ spei illecebras. Servies bonitati ejus, admovebisque omnibus actionibus

bus tuis ferventissimi amoris flammæ; servies justitiæ ejus, & adhibebis omnibus actionibus tuis ingenui timoris frænum. Qui pavet, cavet, nec facile Deum offender, qui timet ne offendat. Serviet majestati ejus, addeſque omnibus actionibus tuis debitæ religionis obsequium. Nullum non obsequium illi est debitum, cui nihil non debes. Intentio finem & scopum monstrat, inter tot illecebras, Fides viam ostendat, inter tot errores; Spes præmiis alliciat inter tot molestias, Amor flammis accendat, inter tot turbines; Timor fræno cohibeat, inter tot licentias; Religio cultum reddat, inter tot irreverentias.

II. Cave fallat oculus, fax obscuretur, anchora solvatur, flamma extinguatur, frænum laxetur, cultus pervertatur. At quomodo intendis finem tuum, qui toties aberras à scopo tuo? quomodo spectas summum bonum tuum, qui ultrò accersis summum malum tuum? quomodo sectaris Dei honorem, qui tuum in omnibus captas commodum? credisne odium tui, amorem esse? amorem tui, odium esse? carnem tuam hostem esse, mundum fucis plenum esse? divitias spinas esse? voluptates, dolorum fontes esse? honores, vanitates esse? gloriam, ingloriam esse? adversitatem, prosperitatem esse? crucem salutis instrumentum esse? non credam hæc te credere, nisi videro aliter vivere. Fidei tuæ probatio, non sit professio, sed actio. Oportet illam non tam protestari verbis, quàm testari actis. Faciamus modò, & anatomiam tuæ spei. Sperasne veniam, quam offert misericordissimus? gratiam, quam benignissimus? gloriam, quam liberalissimus? auxilium, quod potentissimus? consilium, quod sapientissimus? solatium, quod

quod dulcissimus ? perseverantiam quam fidelissimus ? Spes omnia futura sibi sistit tanquam presentia: illa quaecumque Deus promittit, tibi quasi in sinum mittit, ita ut jam propè possideas, quæ te Deo sponfore, possessurum firmiter speras.

III. Jam reliqua prosequamur, amasne eum, cujus natura bonitas est ? cujus verbum veritas est ? cujus opus, beneficium est ? cujus forma pulchritudo est ? cujus promissum fidelitas est ? cujus convictus jucunditas est ? cujus aspectus, foelicitas est ? cujus possessio, salus est ? illum inquam, cui servire est dignitas ? subesse potestas ? obsequi libertas ? osculari castitas ? copulari virginitas ? timesne eum, cujus oculus omnia videt, cujus manus omnia tenet ? cujus aspectum nemo potest effugere ? cujus iracundiæ nemo resistere, cujus sapientiæ nemo illudere ? cujus scientiam nemo potest fallere ? cujus sententia, est justitia ? cujus vindicta, est animi, corporisque ruina ? colisne eum, quem unum colere majestas ejus exigit, dignitas ejus monet, beneficentia ejus, officium tuum postulat ? colisne eum observantiæ tuæ officiis ? tolerantiaæ tuæ hostiis, cordis tui suspiriis, oculorum tuorum lacrymis, laudum encomiis, voluntatis desideriiis, intellectus cogitationibus, manuum operibus, mentis intentionibus ? Ita quidem, si Deo servieris, servitute brevi æternum regnum obtinebis, fietque ex servo unius, omnium Dominus : sic Deo serviendo in omnibus se submittere, est omni servituti nuntium remittere. In omnes & in omnia dominaberis, si uni huic subsis Domino : sub quo jacere est supra mundum stare. Gloriosius est esse Dei ultimum mancipium, quam totius mundi primum Dominum.

num. Alterutrum necesse est eligas Dominum, vel qui supra omnes est, Deum, vel qui infra omnes, Diabolum. Vide quem eligas, quia nemo potest duobus Dominis servire: adstipulatur huic veritati Poeta:

Vix placet ambobus, qui vult servire duobus.

10. DIES NOVEMB.

Non est timendum, quod liberat ab omni timendo.

Tertullianus lib. de testam. Anima.

Ufus rectus I. **D**O cui primas Deo tribuendas, secundas tibi vendica. Post Deum nullus tibi te ipso propinquior; sic ergo vive, ut vivas primum Deo, deinde tibi morere, quod quoad refugis, vivere desinis, & vivendo mortuus es. Est raræ artis & præclaræ virtutis, posse exequi hoc paradoxum, videlicet moriendo vivere, & vivendo mori. Hanc artem tibi suggerit, qui illam terris tradidit, cœli Magister, mortis victor, auctor vitæ, qui te uti vivere docet, ita malè vivere dedocet, & mori jubet, mandatque te ut cadaver, dum calcaris, non ejulare: dum sperneris, non respondere; dum pateris, non indignari; dum offenderis, non stomachari; dum derideris, non obloqui; dum spoliaris, non queri; dum percuteris, non altercari; dum accipis injuriam, non rependere vindictam. Cavet eadem, ne vivat in te stimulus carnis, quo Deo displiceas; pruritus vanæ gloriæ, quo obscures Dei gloriam: cupiditas honoris, quâ tollis honorem illi, cui soli debetur omnis honor & gloria: amor opum, quo redderis virtutum inops: appetitus laudum, sub quo latet congeries